Ч. 250. Неділя 20 (7) падолиста 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

113 засіданє I. сесиї IX. періоду з дня 18-го падолиста 1910.

Вчерашне засіданє сойму, заповіджене на год. 10 рано, розпочало ся аж о год. $1^3/_4$ по полудни, а то з тої причини, бо аж о тім часі скінчили ся наради предсідателів клюбів, парляментарної комісиї і клюбів польских і руских в справі реформи виборчої.

Перед приступленєм до дневного порядку відчитали секретарі внесені петициї і зголошені внесеня і інтерпеляциї.

З черги відчитано протести трех руских клюбів в справі способу переведеня буджетової дискусиї і дві заяви польских послів, одну против протесту що до передпослідного засіданя, другу против протесту трех клюбів, відчитаного нині.

З черги перевела палата доповняючий вибір двох членів комісиї реформи виборчої на місце пп. Кшечуновича і Рітля і вибрала пп. Кшиштофовича і дра Левенштайна.

Відтак п. Рутовский представив справозданє комісиї виборчої реформи і поставив внесене:

Високий сойм зволить ухвалити:

1. Поручає ся неустаючій комісиї для реформу виборчої виготовленє при співучасти Виділу краєвого і предложенє на найблизшій сесиї соймовій проекту закона, зміняючого статут краєвий і виборчу ординацию на основі, що: сойм має складати ся зі 192 членів, а іменно: з дотеперішного числа вірилістів, побільшеного о 3 проректорів, дальше зі 177 послів, вибираних безпосередним і тайним голосованєм, а то: з дотеперішного числа послів з більшої посілости, з 5 послів з палат торговельних і промислових, з 2 послів з палат рукодільних, з 36 послів дотеперішної куриї міскої, з 10 послів з загального і рівного голосованя з міст, що належать до міскої куриї, з 80 послів з решти громад із загального голосованя, з додатковою плюральностию для дотепер управнених, з дволітною осілостию і при забезпеченю національних меншостий через примінене пропорціональних виборів та на основі побільшеня числа членів Виділу краєвого о двох з признанєм в тих межах відповідного побільшеня заступства руским послам, вкінци на сій основі, що склад сойму і забезпеченє національних меншостий може бути змінене лише в присутности 154 послів. Отся резолюция не пересуджує в квестиї розділу мандатів поміж народність польску а руску.

II. Взиває ся ц. к. правительство, щоби по ухваленю проекту реформи через неустаючу комісию для полагодженя реформи статута і виборчої ординациї, скликало можливо як найшвидше окрему сесию соймову.

По відчитаню сего внесеня забирали голос представителі поодиноких клюбів і складали в їх імени відповідні заяви. І так промовляли пп.: Старжиньский іменем клюбу правиці, п. Левицкий іменем українського клюбу, п. Лео іменем клюбу демократичного, п. Дудикевич іменем москвофілів, п. Стапиньский від людовців, п. Козловский від сторонництва центра, п. Стояловский від себе і п. Король іменем другого клюбу москвофільского.

П. Левицкий заявив, що резолюция комісиї не може вдоволити Русинів і зложив таку заяву:

Рускі посли протестують рішучо против одностороннoго полагоджуваня реформи і жадають, аби комісия предложила на найблизшій сесиї проєкт закона, опертий на основах принятих згідно заступниками обох народностий, жадають увзгляднення в тих основах ультиматум з дня 15 с. м., а кождий инший проект будуть поборювати, протестують против нинішного внесеня комісиї яко одностороннього, протестують против становища Намістника, котрий за мало приложив руки до вирівнаня

ПАДУЧІ ЗОРІ.

(З француского — Оссіта).

Вечеріло. Захована в глубокім фотели, однім з тих вигідних меблів, що так і вкривають, так і обіймають нас, в будуарі цілком білім мов сніг, коли би сніг був теплий, она поринала в мріях.

Все було біле довкола неї, і дуже мягке і гарне — і все те було подібне до неї. Она підперла голову рукою — подібна до блідої рожі, до дуже рідкої вимкової рожі, ніжної і білої, незвичайно білої, без рефлексів — а на її лици тільки її великі зеленкуваті очи були одинокою барвистою плямою.

Побіч неї лежало кілька книжок і ґазета з нинішною датою, пятниця 13 падолиста. Она розвернула її; від самого ранку то за візитами, то за кухнею, она весь день не мала часу прочитати ґазети.

Она перебігла очима зміст:
З товариства.
Новини зза границі: З Бразилії.
Палата послів: підмога для опери.
Всячина: падучі зорі.

І нараз ті остатні слова розбудили в її памяти щось таке, що дуже сильно зацікавило її.

Падучі зорі!... Нараз она побачила себе маленькою дівчинкою, в піковій суконці в панчішках, зі старою нянькою, що її звали Христиною. І она ще тямить дуже добре то фантастичне оповіданє, що чула на сю тему від своєї сестри Веронїки, тепер уже покійної.

Як глубоко она вірила тоді в таємничу силу падучих зірок! Ся віра тепер викликала усьміх на її уста. Треба побажати собі щось: приміром, найти ся будучого літа богато суниць, або зробити ся щасливою властителькою забавки з Синим Карликом, або висловити яке будь подібне і рівно важне бажанє. Тільки — і се був головний сук — треба висловити се бажанє як раз в тій хвили, коли паде зірка. Она докладно пригадує собі, як одної ночи встала она в довгій сорочці, що тягла ся аж по земли, такій, в яку обвивають зовсім маленьких дітий і обвинувши нею свої малесенькі білі ніжки, тихонько, з обережностию Індіянина і з незвичайними хитрощами вичитаними з книжки — оповіданя повного всяких страховищ про червоношкірих — висмикнула ся з мішка і видістала ся аж на терасу. Там, захищена від усякої безпосередної небезпечности, она взяла ся вартувати. Оден пан при вечери сказав, бачите, що особливо в сю падолистову ніч зорі будуть падати густо як дощ.

Она ждала добрих двайцять мінут, муркочучи весь той час мов тиху молитву предмет свого бажаня, щоби не проминути відповідну хвилину. Бо коли запізниш ся хоч на одну секунду, то всі слова не здадуть ся ні нащо і вимовлене бажанє не сповнить ся.

А она не хотіла бажати собі нічого дитячого, як се чинила її сестра або її приятелька Кляріса. Ні, її замисли сягали висше. „Хочу бути гарною!“ Она повтаряла то речене може яких пятьсот разів.

Сумовитий усьміх промайнув по її устах.

Як же то сварили на неї другого дня, коли побачили у неї страшну простуду; она вкінци призналa ся до свого проступку!

Але як же то байдужно, зовсім стоїчно і спокійно перенесла она довгі докори Христини і навіть жорстоку конфіскату улюблених книжок Ґустава Емара! Не уважаючи на нічо, в глубині души она була вдоволена, була певнісїнька, що її бажанє сповнить ся, бож вкінци на силу діждавши ся, она побачила, як падала одна зірка, гарна та пишна білява зірка. Она вирвала ся з самого вершка неба і зачеркнула чудовий, широкий лук! І якраз, точнісінько в тій самій хвили она вимовила: „Хочу бути гарною!“

Тепер се певне. Її маленьке серденько наповнило ся гордощами. Она буде гарна, як її велика кузинка, о та славна Льора, котру подивляють усі. І її також будуть подивляти всі. І она також буде королевою балів, так само, як Льора, а може ще й більше, бо тут могучі, неохибні зорі будуть наділяти ні своєю красою! А се було її найвисше бажанє, її найвисша мрія.

Она ще раз усьміхнула ся сумними устами, легонькою ірончною усьмішкою.

І справді так оно стало ся! Її бажанє сповнило ся. Она зробила ся дуже гарною, була королевою незлічимих балів, мала великі успіхи...

ріжниць і підпирав польску більшість в опорі против Русинів і вкінци рускі посли готові кождої хвилі до спокійного розвязаня спірних справ в дорозі порозуміня на основі рівноуправненя.

По заявах представителів клюбів забрав слово ще раз справоздавець комисиї п. Рутовский і поставив змінену резолюцию, котра звучить:

Сойм поручає комісиї реформи виборчої, аби в порозуміню з Виділом краєвим на основі засад, заключених в резолюциї комісиї, котрі не пересуджують розділу мандатів між обі народности і по зрілім розваженю всіх поодиноких внесень і поправок в комісиї поставлених, виготовила соймову ординацию виборчу і протест єї предложила на найблизшій соймовій сесиї.

Ту резолюцию ухвалено.

Відтак п. Намістник на підставі Найвисшого порученя відрочив сойм, а п. Маршалок закрив засідане о год. 4½ з полудня.

Жулиньска справа
в соймі і в делеґациях.

II.

Справу жулиньску порушено також в делеґациях, а іменно на передвчерашнім засіданю в дискусиї над буджетом военним виступив дел. Цеглиньский і почав обговорювати руску обструкцию в соймі галицкім і поведене з Русинами на ріжних полях адміністрациї публичної, а відтак перейшов на учителя Ґрайса в Жулині, пятнуючи єго спосіб поведеня з рускою шкільною дітворою. Внаслідок знущань того учителя — каже дел. Цеглиньский — один хлопець стратив житє, а єго сестра око. Тою справою займили ся навіть в Росиї, а посли Думи, особливо гр. Бобриньский використали єго для цілий російскої пропаґанди. Такі події з російскостию, говорив дел. Цеглиньский, дальше, не суть для галицких Русинів нічим новим, бо они виповняють половину їх історії, а також тепер зуживають їх сили. Була би та борба вже давно покінчила ся, коли би тої російскости не хоронили такі Намістники як Потоцкий, Бобржиньский, ся охорона шляхти польскої і на жаль також частини демократиї. Русини розправлять ся також з ґр. Бобриньским, але без вмішаня Поляків. Справа жулиньска може служити, після бесідника, примірок польонізацийної системи в Галичині, системи, котра є жерелом всього злого. Случай то зовсім не відосібнений, впевнює бесідник. А що лихе діло мстить ся, отже й в Росиї використовують єго до аґітациї против польскої народної школи.

Система польонізациї в Галичині — говорив дел. Цеглиньский дальше — є шкідна не лише для Русинів, але й для держави, бо в Галичині стоять тепер всі двері отвором для російскої пропаганди. В кождім иншім коронним краю, коли би здемасковано таку систему, управляючі мужі державні не полишились би ні години довше в уряді.

Против виводів дел. Цеглиньского виступив дел. Ґерман. Дел. Цеглиньский — каже др. Ґерман — говорив, що сими днями в галицкім соймі відбуває ся борба найострійшими средствами о виборчу реформу. Бесідник однак не знає, в якій цілі веде ся та борба, чи на те, аби реформу перевести, чи щоби єї ударемнити. Борба веде ся там дуже голосними знарядами. Від вісьмох днів відбуває ся музикальна обструкция, що правда уживає ся також иншого оружия, котре не атакує нерву слуху. Безпосередно перед вибухом обструкциї всі клюби польскі умовили ся з рускими послами, що буде вибрана комісия, для переведеня реформи виборчої за обопільним порозумінєм. Зараз по тім вибухла руска обструкция.

Мимо того Поляки і тепер готові суть до справедливої угоди, але над тим треба радити в спокою. Коли зроблено закид з тої причини, що в галицкім соймі мимо концерту переведено буджетову дискусию, то нічо лекшого, як закид той відперти. Ішло чейже о недопущене до стану ex lex, о поставлене краєвої господарки на здорових підставах. Коли би у всіх инших краях язикове рівноуправнене було так переведене як в Галичині, то не треба би так довгих угодових переговорів як тепер в Празі. Русини процентово мають більше шкіл народних як Поляки. Коли в тих школах, в котрих впрочім 2.100 рускі учителї викладають по руски, учить ся також другого язика, то з того не можна робити закиду, бо в такім случаю не було би також чисто польских шкіл народних, скоро учать там також язика німецкого. Де два народи так суть засуджені на спільне пожитє, як у всхідній Галичині, там мусять діти учити ся обох краєвих язиків. Впрочім також в західній Галичині учить ся діти руского язика, против чого впрочім Русини виступають, кажучи, що іде там о образоване польских урядників говорячих по руски.

Правда, що Русини мають менше ґімназий, але ті рускі ґімназиї, які суть, засновано іменно в часї, коли в галицкім соймі переважала більшість польска. А що до приватних ґімназий, то Поляки також мусять їх удержувати і в більшім навіть числі як Русини.

Коли учительскі семинариї у всхідній Галичині суть утраквістичні, то лише длятого, що польскі діти учать ся також по руски.

Бесідник дивує ся, що дел. Цеглиньский ужив справи жулиньскої для підпертя своїх заміток про польонізацийну систему. Рівно добре можна би говорити о системі рутенізациї, бо случаїв, в котрих учителї рускі знущають ся над польскими дітьми, взагалі тяжко було би зчислити. Брутальність всюди може лучити ся, але не вільно відосібненого случаю, котрий впрочім є ще в ході недокінчених доходжень, уживати за підставу обжалованя против цілого народу. Впрочім показало ся, що не др. Бобржиньский викрив ту справу, лише руска часопись „Діло“, а аж коли та часопись переконала ся, що справа сильно переборщена, підхопили справу Росияни. Коли впрочім такі річи наводить ся яко причину, що рускі делеґати будуть голосувати против буджету міністерства війни, то є незрозуміле. Русини мають всі права конституцийні, поносять разом з всіми податками також податок крови так як Поляки, а в случаю потреби також спільно з иншими народами будуть боронити держави. Чейже армія не є призначена для охорони Поляків, але також і на пожиток Русинів. Правда, що вигіднійше скидати відвічальність на других, а відповідати, що голосувало ся против всіх войскових тягарів. Поляки поносять обовязки, поносять відвічальність і длятого будуть голосувати також за буджетом міністерства війни.

Новинки.

Львів, дня 20-го падолиста 1910.

— **Перенесене.** II. Міністер справедливости переніс судиїв повітових: Ів. Цурковского із Снятина до Бережан а Венед. Пневского з Бережан до Снятина.

— **Против тайних ліків.** Одержуємо слідуючий комунікат: Після рескрипту Міністерства справ внутрішних в 16 серпня с. р. дійшло до єго відомости, що фірма А. Струп (A. Stroop) в Уімбель-

---

Она взяла ся читати статю на третій сторінці.

— Як дивно — думає ся їй — се якраз той сам вечір, із 13 на 14 падолиста. Сего дня якраз пятнайцять літ...

І ще раз єї мрії приймають виразні риси, але она вже не думає про свої давні літа, она думає про сучасне.

Она підняла ся і наближила ся до вікна, але з вікна не було добре видно неба за високими супротилежними домами. От тому то она відчинила скляні двері і вийшла на балькон.

В єї голові мигнула думка:

— Колиб я це сегодня вірила сему, чого бажалаб я собі сего вечера?

Она зітхнула. Перед єї уявою промайнуло єї житє: єї шлюб уладжений так, як се випадало єї батькам, а далі, отто житє безбарвне, одностайне, пусте, без любови і без принади.

Не вжеж она не любила нікого? ніколи?

Єї серце починає бити трохи живійше. „Він“ дуже принадний... Она бачить перед собою усьміх єго синих очий...

Та враз їй робить ся якось ніяково, так само як і кождий раз, коли він дивить ся на неї. Єго очи такі гарні... а проте в них є щось... щось черстве, холодне і жорстоке.

Она глядить на небо.

— Чогоб я бажала? — думає ся їй. І она чує, як в єї серци знов оживає віра, те чудове дитяче віруване, оно вернуло — могуче, самовладне, чарівне.

Але всї звізди, бачить ся, стоять недвижно, тілько тремтять крихітку проміннєм.

— Чогоб я бажала?... Щоб він усе любив мене?... Ні, щоб він направду любив мене!.. Бо чомуж він не прийшов вчера...

І она звільна нахиляє ся на балюстраді і не бачить зірки, що мигнула і упала.

Потім знов починає думати:

— Так, він любить мене, про се нема сумніву... Але єго очи такі холодні...

І нараз єї душу обгортає смуток.

— Я дуже нещаслива! — думає ся єї.

І нараз перед нею мов розпанахало заслону.

— Хочу бути щасливою!... Ось чого треба бажати.

І ось она повтарює, повтаряє безнастанно:

— „Хочу бути щасливою!“

Велика розкішна надія надихає єї, бож зорі не брешуть!

І ось нараз ціле небо, бачить ся, запалало безлічними іскрами, що тремтять і літають. Одна за одною они описують луки, довгі, ґраціозно вигнуті луки!

Упоєна радощами, она простягає обі руки, нахиляє ся: „Хочу бути щасливою!“ шепче она. Єї очи блищать а довкола уст мигоче щось, мов щастє вічности.

Она нахиляє ся, нахиляє ся раз у раз, шепчучи немов маґічне заклинане: „Хочу бути щасливою!“

І ось нараз она тратить рівновагу і зісовує ся в безодню, мов велика біла птаха.

Зорі, бачите, не брешуть ніколи!

Она навіть не скрикнула, майже легонько вдарилась о острий камінь, від чого у неї на виску виступило кілька червоних кропель — і се була таки знов одинока кольорова пляма на єї лици, бо єї великі, зеленкуваті очи були затулені.

Впрочім она зовсім не мучила ся і не покалічила ся. Она так і лишила ся дуже гарною, а на єї устах заховав ся усьміх екстази.

Одна бабуся, що ішла побіч і була дуже забобонна, присягала ся, що се стало ся тому, бо сьогодня маємо пятницю, а до того 13.

тен коло Льондону (Wimbleton - London) поручав в реклямових друках і часописах фармацевтичний виріб під назвою Струпаль (Stroopal) яко лік від рака, від недуг жолудкових і печінки та яко средство очищуюче кров і наміряе той виріб завести й в Австриї. Позаяк тут розходить ся о недозволене введене в торговлю тайного средства в цїли визискуваня публики, шукаючої лїчничої помочи, длятого поручило згадане Міністерство здержати реклямоване і продаж того тайного ліку.

— **Ченстоховский злочин.** Дамазия Мацоха видано вже властям росийским. З Границї так о тім доносять: На Мацоха ждав віддїл жандармів і урядників (стражників в родї наших жандармів) з прокуратором з Петрокова. По виданю Мацоха і гроший в їх руки, наложили они ему кайданя на руки і ноги, а відтак всадили до окремого воза і під ескортою повезли до Петрокова. Мацох підчас закладаня кайдан плакав. — Слїдство в справі злочину Мацоха застановлено аж до часу спроваджения его з Кракова. Мацох пороблисував листи до деяких ґазет, а також і до єпископа Здзітовецкого. В сім послїднім каже, що признав ся до всеї вини перед судиею в Кракові, але обікражі чудотворної ікони не допустив ся. Декотрі польські ґазети доносять, що делегат росийского міністерства Петров домае ся, щоби й бувшого ігумена монастиря Павлїнів, о. Реймана, потягнути до одвічальности, бо він знав від давна, що монахи ведуть в монастири неморальне жите а не старав ся о то, щоби зло усунути.

— **Один з многих.** Овогди подали ми коротку звістку, що львівский суд засудив Мошка Зіскінда з Тартакова сокальского повіта на три тиждні строгого арешту і 500 К грошевої кари за то, що в лихварский спосіб визискував селян-хлїборобів. Єсть то лиш один із многих, котрі як ті пауки висисають до послїдної каплї кров із своеї жертви, котрих удало ся їм зловити в свої сїти. Слїдуючих кілька примірів покажуть се найлїпше:

Сем. Мельник, господар з Бобятина, взяв на переднівку в 1907 р. у того Мошка на борг 100 кільо ячменю на засів, котрий після цїни на торзї представляв вартість 16 К. Після умови мав Мельник в осени заплатити за то 20 К готівкою або дати в натурі 150 кґ. жита, що представляло би вартість 30 К. Дня 14 падолиста 1907 р. Зіскінд заскаржив Мельничука о зворот 30 К з прц. і селянин, щоби недопустити до вироку та ще більших коштів, заплатив жадану квоту разом з процентами і дотеперішними коштами. Андрух Ковальчук, селянин із Зубкова, позичив в 1908 р. на жнива від Зіскінда 60 К і за то мав доставити ему в осени 300 кґ. пшеницї (вартости 36 К). Селянин в реченци збіжа не доставив, про що лихвар, знаючи его відносини, наперед знав. Користаючи з недодержаня реченця, Зіскінд запізвав Ковальчука о 99 К, дістав вирок і селянин заплатив цїлу ту квоту. Теодор Климчук, селянин із Зубкова, позичив в маю 1907 р 40 К і мав за то доставити 100 кґ. пшеницї і 300 кґ. жита. В грудни того-ж року Зіскінд запізвав его о доставу того збіжа або заплату 94 К і на підставі судового вироку стягнув із селянина ту квоту, розуміеть ся, зі значними судовими коштами. Від того самого селянина Зіскінд „заробив“ иншим разом 750 прц. Іменно в грудни 1907 р. дав ему 20 К на доставу 200 кґ. ячменю. Вже 3 сїчня 1908 р. запізвав его о зворот позички в квотї 32 К і дістав сю квоту з коштами. Таких інтересів мае Зіскінд на своїй совісти дуже богато і на кождім з них заробляв що найменше 125 прц., а бували й такі, на котрих заробляв 500 прц., 750 прц. і більше.

Від таких лихварів треба боронити ся і єсть надїя, що филії і кружки „Сільского Господаря“, особливо сї послїдні, які основують ся тепер скрізь по селах, возьмуть наших господарів в свою опіку і будуть їх успішно боронити від такого рода лихварских пауків.

— **Вісти з Канади.** Цікаво знати — пише „Нов. Край“ — кілько людий мешкае тепер в Канадї а кілько було попередними часами. З обчислень домініяльного уряду в Оттаві довідуемо ся, що в 1868 роцї населене Канади виносило три міліони 371 тисяч душ. В рік пізнїйше населене се зросло о 43 тисячі душ більше. В той час Канада яко кольонія була менша, бо цїла західна еї часть належала до Годсон Бей компанії. На тодїшну Канаду припадало всего 662 тисяч квадратових миль. Та коли в роцї 1871 Годсон Бей компанія продала свої землї і претенсиї в західній Канадї домініяльному правительству, то розмір кольонії Канади виносив і тепер виносить 3 міліони 518 тисяч квадратових миль, отже мало що не розмір цїлої Европи. В роцї 1871 населене Канади виносило три міліони 518 тисяч душ. В роцї 1877, отже в 6 лїт пізнїйше населене зросло до 4 міліонів 13 тисяч душ. Дальше треба було часу 18 лїт, щоби населене збільшило ся о один міліон більше, так що в роцї 1895 начислено в цїлій Канадї 5 міліонів 34 тисяч душ, а в 1905 обчислено населене сего краю на 6 міліонів 86 тисяч. Три роки пізнїйше населене се зросло до сім міліонів. З днем 31 марта 1909 р. було в Канадї 184.000 душ більше. В марті сего року начислено 7 міліонів 490 тисяч душ. Буде цікаво знати кілько людий буде в Канадї на другий рік, коли то в липни зачнуть списувати. Зі взгляду на те, що послїдними роками почало їхати до Канади богато людий, можна бути певним, що в липни 1911 року населене цїлої Канади буде виносити більше як вісім міліонів душ. Канада росте з кождим роком і наш новий край мусить розвити ся і богатіти щораз більше.

Заходи консервативного правительства Манїтоби видавати руску полїтичну часопись прибирають що раз конкретнїйші форми. Як довідуемо ся з достовірного жерела — пише „Нов. Край“ — то еї начальним редактором мае бути п. Крет, бувший независимий сьвященик з Портаж ля Прері. Кольпортерами ґазети будуть пп. Стефаник і Ґіґейчук. Головним фондатором і патроном ґазети мае бути сам премієр Манїтоби пан Роблин.

„Українська Видавнича Спілка“ рішилась „тягнути“ видаване своїі ґазети дальше. Деякі шеровцї (уділовцї) надіслали більше фондів і більше шерів (уділів) спродано. Спілка рівнож порішила усунути теперішного „менажера“ (управителя) Ферлея а на его місце поставити більше компетентного і честнїйшого чоловіка. Шеровцї узнали потребу збираня більше оголошень, щоби запевнити ґазетї лучшу будучність.

Руским нотарем у Вінніпезї іменований п. Ярослав Кунинський а „Нов. Край“ так пише: Наші люди повинні у всяких старокраевих і канадийских справах удавати ся до нотаріяльної канцеляриї п. Куниньского під числом 854 Мейн стр. в Вінніпезї. (Winnipeg 854 Main Str.).

— **Львівский руский народний театр** „Рускої Бесіди“, під дирекцією Йосифа Стадника. Саля „Ґвязди“ ул. Францїшканьска ч. 7.

В недїлю 20 падолиста с. р. о год. 3-ій по полудни по знижених цїнах „Вій“, фантастична опера в 4 дїях М. Кропивницкого.

О $7^{1}/_{2}$ вечером „Ой не ходи Грицю на вечерницї“. Народний образ зі сьпівами і танцями в 5 дїях М. Старицкого.

В понедїлок 21 пад. с. р. Послїдне представлене „Хата за селом“. Народний образ зі співами і танцями в 5 дїях.

Цїни місць враз з додатком на фонд емеритальний артистів, тя оплатою для бідних міста: Крісло 1-рядне 2 К 50 с., II-рядне 2 К, III-рядне 1 К 75 с., Партер 85 с., для учеників, війска і селян 55 сот.

Раз куплених білетів каса не перемінює, анї не звертае за них гроший. Білети продае Книгарня Наук. Тов. ім. Шевченка, Ринок ч. 10 (Телефон ч. 875), а в день вистави від год. 6 вечером каса театру.

Дирекция звертае увагу, що не вільно впроваджувати на салю дїтий без білету.

Початок представлень о 7 вечером.

Телеґрами.

Остапово 19 падолиста. До недужого ґр. Толстого завізвано з Москви ще двох лїкарів. Небезпечність єсть велика, але не страчено ще надії. Вчера рано позволено найстаршій дочці Толстого приступити до ложа батька.

Петербург 19 падолиста. Манджурию признано за загрожену ще холерою.

Петербург 19 падолиста. В думі внесено вчера проект закона о перебразованю головної управи рільничої на міністерство рільництва.

Білград 19 падолиста. Донесене о наміреним замаху динамітовім на австро-угорске посольство єсть чистою видумкою.

Льондон 19 падолиста. Палата послів приняла по довшій дискусиї резолюцию, після котрої проча сесия буде зарезервована для правительственних предложень.

Остапово 19 падолиста. Толстой перебув сю ніч добре.

Константинополь 19 падолиста. З причини бурі, яка лютить ся на Чорнім мори, затонуло богато суден вітрилових; в сторонах коло Гераклеї єсть богато жертв в людях. Розбив ся також якийсь грецкий пароплав.

Москва 19 падолиста. Полиция слїдча арештувала всїх участників убийства єромонаха Анатоля в Лаврі Троїцкій і всїх тих, що приготовляли замах на скарбника монастиря і рабунок 300.000 рублів.

Цїна збіжа у Львові.

дня 18-го падолиста:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·20	до	10·30
Жито	7·20	„	7·40
Овес	7·50	„	7·70
Ячмінь пашний	7·30	„	7·50
Ячмінь броварний	7·50	„	8·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	13·—
Вика	7·50	„	7·80
Бобик	7·50	„	7·70
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	65·—	„	80·—
Конюшина біла	90·—	„	105·—
Конюшина шведска	65·—	„	75·—
Тимотка	36·—	„	39·—

За редакцию відповідає: Адам Крехoвецкий.

З друкарні В. Ловиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.